

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De consilio maiorum in spiritualibus causis considerando & recipiendo.
XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

DE FIDELI DISPENSATORE.

re. Sic enim discipuli interrogabant Dominum dicentes: *Ea, nobis parabolam xizaniorum.*

§. 21. De spiritali collatione seu colloquutione.

CONFERT etiam non modicam scientiæ vtilitatem, studiosa & vnanimis duorum sibi bene consentientium diuina collatio. Vnde Saluator noster ait: *Vbi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, ibi sum in medio eorum.* Et alibi: *Dum hæc autem adhuc loquerentur, stetit Iesus in medio discipulorum suorum,* & ait: *Pax vobis,* & cetera, quæ de resurrectione eius plenius leguntur. Amor ergo in diuinis scripturis commendabilis est, per quem & carnalia & ociosa tanto celerius vitamus, quanto maior est in nobis. Senties in operibus tuis effectum meliorem, si diuinæ scientiæ fueris speculator & impiger imitator.

Matt.
Ioan.

§. 22. De quotidianis operibus quomodo fiant.

CVM opus tibi videtur, vt aliqua necessaria procures, vel etiam quædam ad meliorem durationem reformes; fac in Dei nomine sine multa quæstione, & cris liberior à retractione eorum, qui contradicere potuerint. Ex quadam leuitate quædam oppositionem faciunt, & nescio qualem probationem in alijs querunt. Qui ergo silere scit & facere, sapientem viam tenet. Hæc in quotidianis & leuibis obseruanda puto. Decet tamen fratris alicuius verba patienter audire, & propter virtutem humilitatis discendam, sequi interdum inferiorem: sed non semper, cum putatur fieri aliud magis inconueniens; quod bonæ & puræ conscientiæ melius relinquo, quàm imperitè consulam.

Que ex x.
quo factu-
rus es, ceta
alios.

§. 23. De consilio maiorum in spiritalibus causis considerando & recipiendo.

DE spiritalibus & maioribus causis, superiorum primò est voluntas consideranda; deinde ipsorum, si dubitas, requirenda sententia; vt quicquid iudicauerint, pro meliori accipiatur consilio. Si non acquieuerint vel satisfecerint interrogationi, expectanda est responsio. Fortè maturè se deliberant, perspicientes alia aequè ibidem concurrentia vel obuiantia, vt non tam facilis & certa possit solutio dari. Postquam semel aut bis sanè intellexerint negotium quærentis, non expedit nimis insistere ad informandum eos, ne generetur aliqua grauitas aut molestia ab vtraque parte. Quietius est ergo amodo tacere, & aliud consilium querere, sicut sanctus ait: *Auxilium meum à Domino, qui fecit cælum & terram.* Cū defunt humana, diuina sunt inquirenda suffragia, vt effectū cōcedat salutarē causis necessarijs. Sed præcaue tibi,

Psal. 120.

vt

ut quantum minus valet, importunè aliquid postules; & dum sen-
tis parum proficere petitionem tuam, noli vexare te per aliquam
impatientiam, sed recordare: O felix patria, sanctorum repleta
desideria, & miserorum nesciens grauamina.

§. 24. De reuerentia pralatorum.

Coram senioribus exhibeas te verecundum & morigeratum,
& nihil temere in verbo aut opere à te percipiatur, sed humi-
litas & simplicitas. Semper senioribus reuerentia deferatur & ho-
nor; siue dignitate pralationis, siue auctoritate officij, siue etate
temporis & conuersatione venerabiles fuerint, humili corde exi-
geris reddere debitam subiectionem; & beatus, si imples eam, &
deuotè veneraris pralati tui præsentiā.

§. 25. De cauenda familiaritate cum pralatis suis.

Quorum tamen societatem declinare debes, vbicumque aptè &
quotiescumque licitè potueris. Quia multis fuit nociuum,
quod paruam reuerentiam coram senibus & pralatis habuerunt,
& seduxit corda paruulorum & inexperorum talis consuetudo.
Ideo sapienter facit, qui magnorū hominum notitiam, & prala-
torum familiaritatem deuicit; quia non bene decet, nec edificat
intuentes. Neque hoc ad subtrahendum quicquam sanctitati il-
lorum dicitur: sed ad cautelam nouitiorum & simplicium propo-
nitur. Quidam ex familiaritate nimia & alloquijs magnorum,
audacius se rebus & negotijs altioribus immerferunt: quod forsi-
tan non fecissent, si liberiores erga superiores suos non fuissent.
Etiam aliquando cæteris fratribus se præferentes, putabant se ali-
quid esse: sed in fine decepti sunt, quia hominibus & non Deo
placere voluerunt. Proinde vtile iuuenibus est, & nouis palmiti-
bus expediens, propter futuras occasiones male, nunquam talia
querere, quæ spectant ad superiorum gratiam & familiaritatem
minis cautam. Sed humiliora & simpliciora loca & officia ex-
quirant sibi, gaudentes in abiectione omnium pomparum mun-
di, & quòd ignoti & parui habentur in oculis hominum reputa-
ti. Verum non est paruus fructus spiritualis gratiæ, quando se ho-
mo ab omni temperat propter Christum amicorum inclinatio-
ne; & eius appetit solummodo gratiam, qui confortat paupe-
rem, & exulem consolatur in abscondito.

§. 26. De periculo pauperum in officijs.

Cauendum est pauperi, ne efficiatur præsumptuosus & audax,
& obliuiscatur paupertatis & inopiæ suæ, in qua natus est.

Melius